

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

29 maart 2007

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche,
mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron –

houdende wijziging van artikel 60
van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 4 maart 2005,
wat de televisiediensten betreft

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het concept ‘televisiediensten’ beantwoordt steeds minder aan de realiteit van het hedendaagse informatie- en medialandschap. De regeling van de televisiediensten werd bij decreet van 7 mei 2004 opgenomen in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. Voordien werd dat geregeld in een besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1996, bekrachtigd bij decreet van 20 december 1996.

Het decreet van 7 mei 2004 voerde een nieuwe definitie van ‘omroepen’ in. Dat was het gevolg van een arrest van het Arbitragehof van 6 november 2002 (nr. 156/2002). In dat arrest geeft het Arbitragehof opnieuw een ruime invulling aan het begrip ‘radio-omroep en televisie’ als aanknopingspunt voor de gemeenschapsbevoegdheid ter zake. Doorslaggevend om te kunnen spreken van ‘radio-omroep en televisie’, is volgens het Hof het feit dat de betrokken programma’s bestemd zijn voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Het is daarbij niet uitgesloten dat de uitzending gebeurt op individueel verzoek.

De verruimde definitie van ‘omroepen’ werd in het decreet van 7 mei 2004 geconcretiseerd door de introductie van de gepaste regimes voor televisiediensten en radiodiensten. In de eerste plaats werd het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1996 betreffende de erkenning van de televisiediensten gemoderniseerd en in de tekst van de gecoördineerde decreten opgenomen. De erkenningsvereiste voor televisiediensten werd vervangen door een loutere kennisgevingsverplichting. Essentieel bleef dat de televisiediensten onderscheiden zijn van de gewone programma’s van de openbare en particuliere omroepen in Vlaanderen.

Ook de radiodiensten werden bij dit decreet in het leven geroepen. Ze omvatten onder meer de internet-radio’s. Er werd aan de radiodiensten noch erkenning, noch een zendvergunning opgelegd. Voor radiodiensten bestaat er enkel een kennisgevingsverplichting.

Het medialandschap is intussen sterk geëvolueerd. Vandaag is het gemeengoed geworden dat individuele burgers zelf video- en audiomateriaal op het internet plaatsen. Het aantal ‘podcasts’, ‘videoblogs’ en clips op websites als YouTube (of een Vlaamse tegenhanger ervan, GarageTV) is niet meer bij te houden.

Gezien de ruime omschrijving van het omroepbegrip in de context van de Belgische bevoegdheidsverdeling, vallen heel wat nieuwe (vaak amateur-)media volgens de letter van de wet onder het begrip ‘televisiediensten’, waardoor zij eigenlijk aan disproportionele verplichtingen onderworpen zijn. Daarenboven wordt de kennisgevingsplicht bij aangetekend schrijven in de praktijk niet nageleefd omdat die nauwelijks bekend is. Het lijkt dan ook wenselijk om de huidige regeling in overeenstemming te brengen met de gewijzigde realiteit, en de toepassing ervan te beperken tot die diensten waarvoor het gerechtvaardigd is ze te onderwerpen aan de bewuste verplichtingen.

In afwachting van een algehele herziening van de gecoördineerde mediadecreten die ze meer toekomstgericht en meer consistent zal maken, moet vandaag al het regime voor radio- en televisiediensten beperkt worden tot die economische diensten waarvoor dat een hoofdactiviteit is. Het wordt dan duidelijk dat sporadische en individuele bijdragen buiten het toepassingsgebied van dat kader vallen.

Daarom wordt het concept van televisiediensten voortaan beperkt tot particuliere televisieomroepen die als hoofdactiviteit hebben zich met andere soorten van audiovisuele diensten, maar wel in de zin van artikelen 49 en 50 van het EG-Verdrag te richten tot het algemeen publiek. Het moet dus gaan om economische diensten, waarvoor het verspreiden van bewegende beelden met of zonder geluid de hoofdactiviteit is. Andere soorten van omroepdiensten zoals audio- of videoblogs, krantenwebsites met bewegende beelden of het plaatsen van clips op websites als YouTube of GarageTV zijn vrij.

Kris VAN DIJCK

Carl DECALUWE

Dany VANDENBOSSCHE

Patricia CEYSENS

Bart CARON

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, gewijzigd bij het decreet van 16 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het publiek of een deel ervan, waarvan de diensten tevens diensten vormen als bedoeld in de artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag en waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van programma's, zijn hierna televisiediensten te noemen.”;

2° na het eerste lid, dat §1 wordt, een §2 toevoegen, die luidt als volgt:

“§2. Andere soorten van televisieomroepen die niet aan deze voorwaarden voldoen en die evenmin ressorteren onder één van de categorieën, vermeld in artikel 58 van deze decreten, zijn niet aan de aanmeldingsplicht onderworpen.”.

Kris Van DIJCK

Carl DECALUWE

Dany VANDENBOSSCHE

Patricia CEYSENS

Bart CARON
